

jo težko ranili, da je skoraj oslepela. Za vse te napade pa ni bil nihče niti kaznovan.

V takih razmerah, prepuščeni samim sebi, goje koroški pevci slovensko pesem in zrejo žalostnim časom nasproti. Bolj kakor kdaj prej potrebujejo naše moralne zaslonke. Vsaj zavest naj imajo, da jih nismo pozabili, da čutimo z njimi in da trpimo z njimi. Po težavnem križevem potu, ki je z dogodkom v Škofičah prišel do svoje dvanajste postaje, mora priti odrešenje, mora priti vstajenje! Koroški Slovenci morajo čutiti, da stoji za njimi ves slovenski narod, vsa pomlajena, močna Jugoslavija.

Mihej Habih je dal za našo Koroško in za našo slovensko pesem vse, dal je življenje. Iz njegove krvi bo vzrastle nova Koroška, Koroška, ki bo visoko dvignila slovensko pesem in slovensko kulturo.

Mihejeva žrtev ni bila zaman.

Kakor je zlata vsa in dobra in lepa naša koroška pesem, tako je bila zlata in dobra in lepa duša pevca Miheja. Zato je šla po plačilo. Slovenski pevci mu ohranimo trajen spomin.

\*

In rekel je Gospod Kajnu: »Kje je Abel, tvoj brat?«

Kajn je odgovoril: »Ne vem. Sem mari varuh svojega brata?«

In rekel je Bog: »Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata kliče k meni z zemlje!«

Aleš, Aleš, — kje je Mihej, tvoj brat?...

Fr. Kramar:

## Kakšne pesmi z napevi sem napisal med slovenskim narodom

(Dalje)

33. Kadar jas vmaru bom, \* Vinca več piu ne bom. (Dolenjska.)
34. Šu sem, šu sem doli po vasi. (Podturen na Dolenjskem.)
35. Kaj hočem pivček jest začeti? \* Vse svoje sem zapravlil. (Valta Vas.)
36. Jest pa pridem u gostilno. (Dolenjska.)
37. Jest pojdem u gorico. (Dolenjska.)
38. Tu je moje veselje. (Dolenjska.)
39. To se men' lušno zdi. (Dolenjska.)
40. Jest sem biu an vinski brat. (Dolenjska.)
41. Ti si lumpar, jas sem lumpar. (Štajerska.)
42. V soboto ponoči grem z Vrha domu. (Štajerska.)
43. Piu bi ga rad, piu bi ga rad, \* Pa nimam dnarca vsekrate.
44. »Dober večir, gospot oštir! \* Tako fletno ni nikir!« (Ihan.)
45. Aštarijca je zavber, \* Pastrejžen' je nam. (Gorenji Ig.)
46. Le pejmo v oštarijo, \* K' je notri prov fajna. (Bohinj.)
47. V oštariji je vušno. (Gorenjska.)
48. Birtje so kunštni, sam pes jih nav'či. (Kleče.)
49. Kelnarca na pragu stala. (Višnje.)
50. Od Zaveca do Cella, \* So kelnarce prov zavber. (Javorje.)
51. »Al' je tu karčma al' ne?« \* »Je, je!« (Dole pri Litiji.)
52. Stari, mladi pravijo, oja, \* De z vincem se pozdravijo, oja! (Predale.)
53. Majolka, bod' pozdravljena! (Matena, Zatoliče.)
54. Ribcam dobro gre, \* Ker žeje ne trpe. (Matena.)
55. Je svet' Lovrenc solato obräu. (Dolenjska.)
56. En glažek vinca je slajš' ko med. (Dolenjska.)
57. Lejtas je 'no dobro lejtó, \* Ker je vinca dost' na svejti. (Dolenjska.)
58. Preluba Dolenska dolina, \* K' si povhena grozdja in vina! (Dolenjska.)
59. Gor pri kratkočasni \* Na Dolenski strani. (Dolenjska.)
60. Kedor će dobre vojle bit', \* More v Podturen prit'. (Podturen na Dolenjskem.)
61. To je veselje Štajerca, \* Ker Bog mu sladko vince dá! (Št. Jernej.)

62. V več krajih na tem svetu \* Sprerad' vince pijó. (Bleška okolica.)
63. Kuku, kuku, to je moj glas, \* Moja ta prava štima. (Mengeš.)
64. Bog je pa vstvaril zemljico, zemljico. (Matena.)
65. En hribček bom kupu, \* Bom trte sadiu. (Več napevov.)
66. Na svetu lepše rožce ni, \* Kakor je vinska trta. (Matena.)
67. O preluba vinska trta, \* Ti veselje mojga srca! (Kleče.)
68. Spomlad, ko rejzejo. (Dolenjska.)
69. Ko grozdje beremo. (Dolenjska.)
70. Lepšga drevesa nej na svejt, \* Ko je ta vinska trta. (Dolenjska.)
71. Po zim' je gorica \* Spočela mladico. (Dolenjska.)
72. U Drenovski gorci vinograd imam. (Dolenjska.)
73. Zlahtno drevo, drevo in korenina. (Stražišče.)

(Dalje)

## ***Iz delovanja Pevske zveze***

### **Občni zbor Pevske zveze.**

Pevska zveza v Ljubljani je imela svoj občni zbor 3. junija. Udeležba je bila zelo številna, ker je imelo pred tem svoj občni zbor Podporno društvo organistov. Predsednik Lavrič je otvoril zborovanje s pristranim pozdravom vsem navzočim zastopnikom, po večini pevovodjem, ki so naši pevske pionirji in nosijo vse breme podrobnega dela. V njihovi žilavi delavnosti in požrtvovalnosti so pravi vzroki preletnemu napredku naše pevske umetnosti.

Iz tajniškega poročila, ki ga je podal prof. Bajuk, smo posneli, da je Zveza tudi v najtežavnejših dneh redno delovala, če tudi z velikanskim naporom in trudom, ker je bila v temnih dneh našega prosvetnega dela edina organizacija, ki je vzdržala, kolikor je bilo vzdržati mogoče. Njeno delo je šlo po začrtani ravni poti vedno enakomerno navzgor in je bilo zelo živahno, ker izkazuje pisarna v tej poslovni dobi 3263 dopisov. — Okrožja se zavedajo večinoma svojih dolžnosti. Ustanovljeni sta bili medtem dve novi: Ljutomersko in šentjernejško, savinjsko pa se je delilo. Okrožnih koncertov je bilo vseh 22, zbori pa so imeli svojih koncertov nad 100. Vseh zborov ima Zveza 198. Razmerje do raznih drugih društev je ostalo iskreno, kot zdaj. Zveza se je udeležila vseh primerljivih slavnostnih prilik. Ob tragični smrti kralja Aleksandra je imela žalno sejo in bila zastopana pri vseh žalnih manifestacijah.

Blagajnik Puš je poročal, da je narasel denarni promet v tej poslovni dobi dveh let na 94.949,50 Din. Društvo je imelo neizmerne težave zaradi obče krize in še posebno zaradi krize v naši prosveti. Vendar izgleda, da smo prebredli najhujšo nevarnost, rešili Zvezo in zlasti »Pevce«, ki se je posebno letos boril z najhujšimi težavami. Velika ovira so netočni naročniki, ki so dolžni »Pevcu« več tisoč dinarjev. Zavest dolžnosti do društva pri zamudnikih je zelo mlačna. Treba bo v tem oziru primerne poživitve. »Pevce« je danes edini slovenski list za svet-

no glasbo, ki je zborom neobhodno potreben, potreben pa tudi organizaciji. Zato mora za njegov prosvetni prispevek vsakdo, ki mu je kaj do naše lepe pesmi.

Za artistski odsek je poročal profesor Bajuk in obenem dodal še poročilo pevovodje. Artistski odsek je zasnoval prelepo misel velikega evharističnega koncerta in tudi idejno nekako neposredno povzročil, da smo dobili ono krasno Tomčevo oratorijsko skladbo »Kristusu Odrešeniku sveta«. Priprave za koncert so bile zelo velike in zasnovane zelo na široko, zato je pa tudi ob vnetem sodelovanju 98 zborov koncert uspel tako čudovito, da je iznenadil celo optimistične strokovnjake, ki so vsi brez izjeme ocenili koncert v samih superlativih. Njihova poročila so priobčena v zadnjem »Pevcu«. Poročevallec je posebno poudaril fizično vztrajnost pevcev, ki so zelo mnogi morali že v zgodnji temini z doma, opravili so daljno pot v Ljubljano, bili točno pri dvehurni skupni vaji, čakali ves popoldan do nastopa, ko niti niso imeli prilike sesti in se odpočiti, zvečer pa dve uri nepretrgoma, napeto in pazljivo stali na odru in ves čas peli. To je bilo gigantsko delo, kajti ta skladba nima orkestra in ne solističnih vpletov, ki bi nudili pevcu odmora; zbor je moral ves čas peti sam. In vse to je opravil brez najmanjše motnje. Zato je bila zahvala pevovodje tem požrtvovalnim pevcem posebno iskrena in zaslužena. Ta koncert pomeni pač višek naše pevske umetnosti, kakršne naša zemlja še ni doživela. Pevska zveza sme biti na ta koncert izredno ponosna.

Zveza je priredila v zadnji poslovni dobi tridnevni tečaj za pevovodje na Rakovniku, enodnevnega v Celju, Ljubljani (za koncert), v Ptuj in Ljutomeru, pevovodja pa je vodil tudi dvodnevni tečaj v Celovcu, kjer so bila po vzorcu naših ustanovljena tri okrožja. V Begunjah na Gorenjskem pa je bil za domače pevce in pevke pevske dan. V prihodnjih počitni-